

# คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 14083/2555

นายสุรพล ทองชาติโจทก์ ห้างหุ้นส่วนจำกัดนราภัทรกิจ (1996) กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 4

## ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยที่ 1 เป็นห้างหุ้นส่วนจำกัด มีจำเลยที่ 2 เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการกู้เบิกเงินเกินบัญชีจากธนาคาร โดยมีโจทก์กับ ม. ค้ำประกัน ย่อมรับผิดชอบอย่างลูกหนี้ร่วม ศาลในคดีก่อนพิพากษาให้โจทก์ร่วมรับผิดชอบหนี้กับจำเลยที่ 1 โจทก์จึงมาฟ้องไล่เบี้ยจากจำเลยทั้งสอง ซึ่งมีภูมิลำเนาในจังหวัดนราธิวาส การกู้ยืมเงินของจำเลยที่ 1 ตลอดจนการค้ำประกันจำเลยที่ 1 ต่อธนาคารเจ้าหนี้ของโจทก์ ล้วนกระทำที่สาขานาการเจ้าหนี้ในจังหวัดนราธิวาส จึงถือว่ามูลคดีอันเป็นต้นเหตุแห่งข้อพิพาทในการฟ้องไล่เบี้ยจำเลยทั้งสองของโจทก์ในฐานะผู้ค้ำประกันเกิดในจังหวัดนราธิวาสเช่นเดียวกัน แม้โจทก์จะถูธนาคารเจ้าหนี้ฟ้องให้ร่วมรับผิดชอบกับจำเลยทั้งสองต่อศาลจังหวัดยะลา และโจทก์ได้ชำระเงินให้ธนาคารเจ้าหนี้ไปตามคำพิพากษาศาลจังหวัดยะลาแล้ว ก็ไม่ถือว่ามูลคดีหรือต้นเหตุแห่งข้อพิพาทในการฟ้องไล่เบี้ยของโจทก์คดีนี้เกิดในเขตอำนาจศาลจังหวัดยะลา โจทก์จึงเสนอคำฟ้องต่อศาลจังหวัดยะลาไม่ได้

## คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยทั้งสองชำระเงินแก่โจทก์จำนวน 896,545.37 บาท (ที่ลูก 896,545.37 บาท) พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงิน 750,000 บาท นับแต่วันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จ จำเลยทั้งสองให้การขอให้ยกฟ้อง ศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยทั้งสองร่วมกันชำระเงิน 896,547.37 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงิน 750,000 บาท นับแต่วันถัดจากวันฟ้อง (ฟ้องวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2548) เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ กับให้จำเลยทั้งสองร่วมกันชำระค่าฤชาธรรมเนียม โดยกำหนดค่าทนายความ 7,000 บาท แทนโจทก์ จำเลยทั้งสองอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 9 พิพากษายืน โจทก์ไม่แก้อุทธรณ์ จึงไม่กำหนดค่าทนายความในชั้นอุทธรณ์ให้ จำเลยทั้งสองฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยทั้งสองก่อนว่า คดีนี้อยู่ในเขตอำนาจศาลชั้นต้นหรือไม่ ข้อเท็จจริงได้ความว่า จำเลยทั้งสองมีภูมิลำเนาในจังหวัดนราธิวาส การกู้ยืมเงินของจำเลยที่ 1 ตลอดจนการค้ำประกันจำเลยที่ 1 ต่อธนาคารเจ้าหนี้ของโจทก์ ล้วนกระทำที่สาขานาการเจ้าหนี้ในจังหวัดนราธิวาส จึงถือว่ามูลคดีอันเป็นต้นเหตุแห่งข้อพิพาทในการฟ้องไล่เบี้ยจำเลยทั้งสองของโจทก์ในฐานะผู้ค้ำประกันเกิดในจังหวัดนราธิวาสเช่นเดียวกัน แม้โจทก์จะถูธนาคารเจ้าหนี้ฟ้องให้ร่วมรับผิดชอบกับจำเลยทั้งสองต่อศาลชั้นต้น และโจทก์ได้ชำระเงินให้ธนาคารเจ้าหนี้ไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นแล้ว ก็ไม่ถือว่ามูลคดีหรือต้นเหตุแห่งข้อพิพาทในการฟ้องไล่เบี้ยของโจทก์คดีนี้เกิดในเขตอำนาจศาลชั้นต้น โจทก์จึงเสนอคำฟ้องต่อศาลชั้นต้นไม่ได้ ที่ศาลล่างทั้งสองพิพากษามานั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยทั้งสองฟังขึ้น พิพากษากลับ ให้ยกฟ้อง ค่าฤชาธรรมเนียมทั้งสามศาลให้เป็นพับ

## องค์คณะ

ประยูร ณ ระนอง · พิศาล อัยยะวรากุล · อติศักดิ์ ปัตรวลี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/14083/2555>